

Tôi vẫn nhớ lần đầu đi kiểm tra một mái nhà có hệ điện năng lượng mặt trời đã lắp xong được vài tháng. Trời nắng, ai cũng nhìn tấm pin là thấy "có điện". Nhưng khi sờ tay lên khung kim loại và phần vỏ tủ DC, cảm giác mát lạnh khác hẳn. Không phải kiểu rò điện giật mạnh, mà là thứ "lợn cợn" khó chịu, như có dòng rò rỉ len qua đâu đó. Chủ nhà nói trước đó từng nghe tiếng "tách" nhỏ trong tủ vào những hôm mưa dông. Lúc đó tôi mới nhận ra: thứ người ta thường bỏ qua nhất trên mái, lại là thứ quyết định sự an toàn khi thời tiết nổi giận. Đó chính là nối đất.

Nối đất trong hệ điện năng lượng mặt trời không phải thủ tục cho có. Nó là cơ chế giảm rủi ro khi có sự cố điện, sét lan truyền, hoặc hỏng cách điện. Và với hệ lắp ngoài trời, rung gió, nóng lạnh, ăn mòn theo thời gian, bài toán an toàn càng không thể coi nhẹ.

Hệ điện mặt trời có gì "khó chịu" cho phần nối đất?

Điện năng lượng mặt trời gồm vài mảng chính: tấm pin (nguồn DC), dây dẫn đi theo mái về tủ inverter hoặc bộ hòa lưới, inverter biến đổi DC thành AC, rồi đến bảng điện và cuối cùng là hệ thống tiếp địa của công trình.

Nghe thì đơn giản, nhưng về mặt điện học, nó tạo ra vài "điểm nóng" mà nếu không nối đất đúng, người dùng hoặc thiết bị sẽ trả giá:

Thứ nhất là bản chất của tấm pin. Một chuỗi pin tạo ra điện áp DC khá cao tùy thiết kế hệ. Tấm pin đặt ngoài trời, khung kim loại, kệ đỡ, dây cáp đi trong máng hoặc chạy hở theo tuyến. Mọi thứ đều tiếp xúc môi trường. Khi cách điện suy giảm vì nắng, mưa, muối biển, hoặc lão hóa do tia UV, điện có thể rò vào phần kim loại. Không phải lúc nào bạn cũng thấy ngay. Rò càng nhỏ thì càng dễ bị bỏ qua, vì không gây ngắt ngay lập tức. Nhưng nó vẫn tồn tại, vẫn tích lũy rủi ro.

Thứ hai là đường đi của dây và khung. Nối đất không chỉ là "có dây đi xuống đất". Nó liên quan đến cân bằng điện thế, đường dòng sự cố, và khả năng tản năng lượng. Nếu nối đất kém, dòng sự cố đi theo đường không mong muốn, ví dụ qua vỏ thiết bị, qua khung mái, qua sườn tủ, hoặc qua đường dẫn mà người đứng gần có thể vô tình trở thành "mạch đường về".

Thứ ba là hiện tượng quá áp và xung sét. Sét không cần đánh trực tiếp vào tấm pin mới gây ảnh hưởng. Xung điện từ lan truyền qua lưới và dây nguồn, hoặc qua khoảng cách gần. Khi hệ có thiết bị điện tử công suất trong inverter, xung lan truyền có thể làm hỏng linh kiện nếu không có cơ chế xả xung ra đúng đường.

Nói theo kiểu "đi thực địa": hệ điện mặt trời có thể chạy bình thường trong thời gian dài. Nhưng khi một biến cố xảy ra, nó đòi hỏi hệ tiếp địa phải làm việc đúng và đủ mạnh, không được "cố bằng cảm giác".

Nối đất bắt buộc vì ba lý do thực dụng

Nếu phải tóm gọn, nối đất trong hệ điện năng lượng mặt trời bắt buộc vì ba trục: an toàn cho người, bảo vệ thiết bị, và duy trì hệ thống hoạt động ổn định khi có sự cố.

1) Giảm nguy cơ điện giật và rò điện vào phần kim loại

Trong một hệ điện đúng chuẩn, vỏ kim loại, khung lắp đặt, các phần có thể trở thành "vật mang điện" do lỗi cách điện sẽ phải được nối về hệ thống tiếp địa. Khi có rò điện, dòng sự cố sẽ có đường về đất với trở kháng đủ nhỏ, khiến điện áp trên vỏ không tăng lên mức nguy hiểm trong thời gian đủ dài.

Nghe "lý thuyết", nhưng ở thực tế, rò điện thường là thứ âm thầm: ban đầu chỉ là dòng rò rất nhỏ, đôi khi inverter vẫn chạy. Sau đó, một khe cáp ẩm, một đầu nối lỏng, hoặc một lần mưa dông đổ nước làm thay đổi điều kiện cách điện. Lúc đó, dòng rò tăng và nếu không có đường về đúng, vỏ kim loại có thể trở thành điểm mang điện. Người chạm vào sẽ thấy bất an ngay, hoặc nặng hơn là nguy cơ tai nạn.

2) Tạo đường cho dòng sự cố, giúp thiết bị bảo vệ làm việc đúng

Cầu dao, CB chống rò (nếu có), thiết bị chống sét lan truyền (SPD), và inverter đều phụ thuộc vào việc dòng sự cố được "dẫn đi" theo đường tính toán. Nếu nối đất kém, dòng sự cố sẽ đi vòng, đi nhầm chỗ, khiến CB không cắt kịp, SPD không xả được năng lượng theo đường dự kiến, hoặc tạo chênh điện thế làm hỏng mạch.

Tôi từng chứng kiến trường hợp hệ vẫn chạy được, nhưng cứ vào mùa mưa là inverter báo lỗi cách điện hoặc lỗi nối đất, rồi giảm công suất. Kiểm tra thì thấy dây tiếp địa dùng đầu nối "tạm bợ", bắt ốc vào một đoạn sắt mỏng,

không đảm bảo tiếp xúc điện. Khi mưa thấm, điện trở tiếp xúc tăng lên, inverter đọc được sự thay đổi theo mô hình kiểm tra của nó, kết quả là bảo vệ kích hoạt sớm. Không nguy hiểm kiểu điện giật ngay, nhưng làm tốn tiền sửa và khiến người dùng nghĩ "hệ lỗi vặt".

3) Xử lý xung sét và quá áp theo cách có kiểm soát

Chống sét không chỉ là cột thu lôi. Với hệ năng lượng mặt trời, SPD và tiếp địa là cặp bài trùng. SPD cần có đường dẫn dòng xung xuống đất sao cho điện áp chênh trên các thiết bị không vượt ngưỡng chịu đựng.

Trong thực tế lắp đặt, khoảng cách từ inverter tới hệ tiếp địa, chiều dài dây tiếp địa, cách bố trí dây SPD và dây nguồn DC, AC quyết định hiệu quả. Một hệ tiếp địa "có đó" nhưng dây đi quá dài, ngoằn ngoèo, uốn vòng gần cáp tín hiệu, hoặc gắn vào điểm tiếp xúc không bền theo thời gian, thì về cơ bản vẫn là một đường xả xung nhưng kém hiệu quả. Kém hiệu quả nghĩa là xung không được "đi ra ngoài" nhanh và gọn. Kết quả có thể là hỏng inverter sau vài mùa mưa, hoặc hư hỏng dần do stress điện.

"Nối đất" trong hệ điện mặt trời không chỉ có một kiểu

Nếu ai đó nói bạn chỉ cần "một cọc đồng là xong", tôi khuyên bạn dừng lại một chút. Tiếp địa là bài toán hệ thống, không phải món đồ lắp một lần.

Tùy thiết kế và quy định áp dụng, người ta thường dùng các khái niệm như:

- tiếp địa bảo vệ (cho vỏ kim loại, khung, cấu phần có thể rò điện)
- tiếp địa chống sét (liên quan đến SPD và hệ thống chống sét, mục tiêu xả xung)
- tiếp địa làm việc (thường liên quan đến hệ điện và điểm trung tính trong một số cấu hình)

Trong hệ điện mặt trời nối lưới, trọng tâm của người dùng và thợ lắp thường là tiếp địa bảo vệ và phần nối liên quan đến SPD. Về cách thực hiện, hệ thống có thể dùng vòng cọc, cọc đơn, hoặc thanh nối đất. Vật liệu và kích thước tùy yêu cầu thiết kế và hiện trạng đất. Điều quan trọng là độ bền cơ học, khả năng chống ăn mòn, và điện trở tiếp địa đạt ngưỡng mà thiết kế yêu cầu.

Điện trở tiếp địa không phải con số thần thánh áp dụng cho mọi nơi một cách máy móc. Nó còn phụ thuộc vào mục tiêu hệ thống bảo vệ, điều kiện đất (khô hay ướt), và cách thiết bị bảo vệ vận hành. Vì thế, cách làm đúng thường là thử đo thực tế và cập nhật theo điều kiện hiện trường, thay vì "làm theo kinh nghiệm nghe kể".

Các lỗi hay gặp khi lắp nối đất, nhìn một lần là thấy ngay

Phần này tôi viết hơi "gắt" một chút, vì ngoài đời nhiều lỗi không đến từ dốt mà đến từ vội, hoặc do tối ưu chi phí sai chỗ.

Một số lỗi thường gặp trong các dự án nhỏ, lắp nhanh hoặc thi công thiếu giám sát:

Thứ nhất là bắt nối tiếp địa vào sơn và gỉ. Nhiều nơi bắt ốc lên khung đã sơn, hoặc bắt vào chỗ có lớp oxit dày. Nhìn bên ngoài vẫn chắc, nhưng điện trở tiếp xúc có thể tăng lên theo thời gian. Với nối đất, điều bạn cần không phải "chắc cơ khí" thôi, mà còn phải "tốt điện". Sơn và gỉ giống như lớp cách điện mỏng, nó phá hỏng cả mục tiêu bảo vệ.

Thứ hai là dùng sai loại dây hoặc tiết diện quá nhỏ. Nối đất cần chịu dòng sự cố, chịu ăn mòn, chịu cơ, chịu nắng mưa. Dây tiếp địa mỏng quá hoặc dùng loại dễ hỏng theo môi trường ngoài trời sẽ làm giảm khả năng tản dòng. Nhiều hỏng hóc xảy ra sau một vài mùa, khi lớp chống ăn mòn bị mất tác dụng.

Thứ ba là đi dây tiếp địa dài và đi ngoằn ngoèo. Dây dài làm tăng cảm kháng, làm xung điện không xả "gọn". Lúc này, SPD hoặc đường dòng sự cố có thể hoạt động không theo kỳ vọng. Xung sét là dạng năng lượng ngắn và dốc, nên bố trí tuyến dẫn có ý nghĩa rất lớn.

Thứ tư là nối chung lẫn lộn. Có trường hợp nối khung tấm pin chung với một điểm tiếp địa không phù hợp, hoặc nối vào hệ nào đó không đảm bảo cân bằng. Hệ thống tiếp địa cần đúng vai trò, đúng mục tiêu, đúng điểm nối. Nối sai không nhất thiết gây tai nạn ngay, nhưng có thể làm bảo vệ hoạt động thất thường.

Thứ năm là bỏ qua kiểm tra định kỳ. Tiếp địa là hạng mục "âm" và không có tín hiệu báo ngay. Nếu không đo định kỳ, bạn sẽ không biết điện trở tiếp địa có tăng lên do đất thay đổi, do ăn mòn, hoặc do mối nối lỏng.

Con số nào đáng quan tâm khi nói về tiếp địa?

Nhiều người hỏi tôi, "điện trở tiếp địa bao nhiêu là được?". Câu trả lời thực tế thường là: phải đạt theo yêu cầu thiết kế và quy định áp dụng tại công trình. Không có một con số duy nhất đúng cho mọi nơi, vì điều kiện đất, mục tiêu bảo vệ và cấu hình hệ khác nhau.

Tuy nhiên, có một điểm chung mà thợ và chủ đầu tư nên nhớ: càng thấp thì càng tốt trong phạm vi phù hợp, vì giúp giảm điện áp trên phần kim loại khi có dòng sự cố. Ngược lại, nếu điện trở quá cao, rủi ro tăng và thiết bị bảo vệ có thể không làm việc "đúng nhịp".

Cách làm đúng thường là:

- đo trước khi nghiệm thu
- ghi lại kết quả, kèm điều kiện đo (mùa khô hay mùa mưa)
- kiểm tra lại sau một thời gian, nhất là ở khu vực đất thay đổi mạnh hoặc gần vùng xây dựng làm thay đổi môi trường

Nếu có thể, tôi luôn khuyến khích chủ nhà yêu cầu hồ sơ đo và biên bản kiểm tra, không chỉ nhìn "thợ làm rồi".

Một tình huống thực tế: cùng công suất, cùng inverter, kết cục khác nhau

Hai hệ năng lượng mặt trời, công suất gần tương đương. Một hệ hoạt động êm, qua mùa mưa không thấy báo lỗi. Hệ còn lại thì cứ vài tuần lại có cảnh báo, đôi lúc giảm công suất rồi phải gọi thợ.

Khi tôi được mời tới, tôi không vội tháo tấm pin hay chạy linh tinh. Tôi bắt đầu từ phần tiếp địa và bố trí cáp. Sự khác biệt nằm ở tuyến dây tiếp địa từ khung tấm tới hệ thống nối đất, và mối nối tại điểm bắt. Một hệ có tuyến

dây tương đối ngắn, bắt nối đúng vị trí kim loại sạch, có biện pháp chống ăn mòn hợp lý. Hệ còn lại có đoạn dây chạy dài vòng vèo qua vùng dễ hứng nước, mối nối dùng kiểu bắt ốc lên bề mặt sơn, và không có kiểm tra siết lại theo thời gian.

Kết quả là khi mưa to, nước bám làm thay đổi điều kiện tiếp xúc và độ ẩm quanh điểm nối. Thiết bị đo kiểm tra cách điện của inverter "nhìn thấy" thông số biến động vượt ngưỡng, nên nó bảo vệ.

Điểm đáng nói ở đây không phải là inverter hỏng ngay. Nó chạy, nhưng chạy trong trạng thái "lo lắng". Đối với một hệ điện đầu tư dài hạn, trạng thái này khiến chi phí vận hành tăng, và người dùng mất niềm tin.

Điện năng lượng mặt trời và nối đất: mối liên hệ với lưới điện

Nhiều chủ nhà chỉ nghĩ nối đất liên quan tới an toàn trên mái. Thực tế, nối đất còn liên quan đến cách hệ hòa lưới làm việc. Inverter nối vào AC, rồi đến đồng hồ và bảng điện. Dòng rò và điện áp chênh nếu không được "đưa về đúng điểm", có thể gây ảnh hưởng lên:

- cầu dao chống rò (nếu dùng)
- thiết bị điện trong nhà
- và độ ổn định của hệ bảo vệ trong inverter

Tôi từng thấy một số trường hợp CB chống rò (RCD) nhảy lắt nhắt. Nguyên nhân không phải lúc nào cũng do tiếp địa. Có thể do dây DC, do đầu nối ẩm, do cáp bị xước. Nhưng trong rất nhiều ca, kiểm tra tiếp địa và mối liên kết đẳng thế là bước không thể bỏ qua.

Trong các hệ hòa lưới, "bình thường" của điện phụ thuộc vào cách hệ được tham chiếu về đất. Nếu tham chiếu đó yếu, các hiện tượng rò, dao động điện áp hoặc lỗi cảm biến có thể xuất hiện theo chu kỳ thời tiết.

Làm sao để lắp đặt điện năng lượng mặt trời mà phần nối đất "không thành điểm yếu"?

Nếu bạn đang chuẩn bị lắp đặt điện năng lượng mặt trời, thay vì chờ tới lúc có sự cố mới xoay, bạn có thể kiểm soát chất lượng ngay từ đầu. Đây là những câu tôi thường hỏi chủ công trình hoặc đội thi công, nghe có vẻ đơn giản nhưng quyết định phần lớn:

1. Điểm nối tiếp địa sẽ được bắt vào kim loại sạch hay bắt vào bề mặt đã sơn, đã gỉ?
2. Tuyến dây tiếp địa từ khung tới hệ thống nối đất có được đi gọn, có hạn chế chiều dài không?
3. Dây tiếp địa có đúng loại và đúng tiết diện cho môi trường ngoài trời không?
4. Có đo điện trở tiếp địa trước nghiệm thu không, và có biên bản kết quả không?
5. Có bố trí chống sét lan truyền (SPD) và đấu nối theo tuyến hợp lý không?

Đây không phải checklist để "bắt bẻ", mà là cách bảo vệ dự án khỏi rủi ro vặt mà về sau rất đắt.

Những lựa chọn có trade-off: nối đất "đủ" hay "tối ưu"

Tôi gặp hai kiểu khách hàng. Một bên muốn làm thật nhiều cọc, thật nhiều dây, nghĩ rằng càng dày càng an toàn. Bên kia lại muốn tiết kiệm, coi nối đất là phần có thể "làm tắt".

Thực tế, an toàn cần đúng thiết kế. Nếu đất khó, điện trở cao, đôi khi phải tăng số lượng cọc hoặc dùng giải pháp cải tạo đất. Nhưng việc tăng cọc không đảm bảo nếu mối nối kém, tuyến dây kém, hoặc dùng vật liệu dễ ăn mòn.

Ngược lại, chỉ cố giảm chi phí bằng cách dùng vật liệu rẻ hơn hoặc tiết diện nhỏ hơn cũng nguy hiểm. Dòng sự cố không hỏi bạn đã tiết kiệm thế nào. Nó chỉ đi theo đường dẫn phù hợp, và nếu đường đó yếu, nó sẽ tạo nhiệt, tạo hỏng hóc, và có thể tạo nguy cơ.

Điểm tối ưu thường là: làm đúng yêu cầu kỹ thuật theo hiện trạng, thi công có kiểm tra, và có đo thử. Đây là cách khiến hệ thống đáng tin trong nhiều năm, không phải chỉ đáng tin trong một mùa lắp đặt.

Những điều cần chú ý ở thi công ngoài trời

Ngoài phần điện, nối đất trong hệ mái còn phụ thuộc cơ học và môi trường. Bạn nên để ý:

Mối nối ngoài trời là "điểm chết" nếu không chống ăn mòn. Đất ẩm, muối, mồ hôi tay người thi công, và bụi bẩn bám lâu ngày đều làm giảm tuổi thọ. Vì vậy, vật liệu và biện pháp xử lý mối nối, cách bọc bảo vệ và cố định dây tiếp địa có vai trò tương đương với việc chọn đúng loại dây.

Gió và rung cũng làm lỏng đầu nối. Một hệ tấm pin gắn mái qua vài mùa, vít và kẹp có thể giãn, hoặc tiếp xúc giảm dần. Nối đất cần được coi là hạng mục cần kiểm tra theo chu kỳ bảo trì, không phải chỉ làm một lần rồi "quên".

Mưa dông trong vùng của bạn có thể khác với nơi khác. Nếu khu vực hay sét, hoặc có nhiều xung điện từ, việc bố trí SPD và tiếp địa càng cần được làm kỹ. Tôi thường khuyên khách hàng đừng chỉ nhìn vào giá inverter, mà hãy quan tâm cả "lớp bảo vệ phía trước" gồm nối đất, SPD và cách đấu nối.

Bảo trì: phần người dùng thường lơ là nhưng nên làm

Nối đất là hạng mục không có màn hình hiển thị trạng thái. Bạn không nhìn thấy nó như nhìn dòng điện sinh ra trên app. Vì thế, nó dễ bị lơ.

Nhưng nếu bạn muốn hệ điện năng lượng mặt trời chạy bền, tôi đề xuất giữ thói quen kiểm tra định kỳ theo mùa mưa và mùa khô, ít nhất là ở những hạng mục liên quan tiếp địa và mối nối bên ngoài. Không nhất thiết phải tháo dỡ, nhưng cần kiểm tra:

- tình trạng mối nối, dấu hiệu oxy hóa
- dây tiếp địa có bị tuột, bị đứt nhẹ hay bị cạ
- và điện trở tiếp địa nếu điều kiện đất biến động mạnh

Trong thực tế, nhiều sự cố lộ ra từ mối nối lỏng hoặc ăn mòn. Phát hiện sớm sẽ rẻ hơn rất nhiều so với chờ inverter báo lỗi hoặc đợi hỏng thiết bị rồi mới xử lý.

Nếu hệ đã lắp rồi, chưa có nối đất đạt chuẩn thì xử lý thế nào?

Cách xử lý phụ thuộc vào mức độ sai và hiện trạng. Có thể chỉ cần chỉnh lại tuyến dây, làm sạch bề mặt bắt nối, thay dây tiếp địa đúng loại, bổ sung cọc hoặc vòng nối. Nhưng cũng có trường hợp phải thiết kế lại cách đấu nối cho khung và điểm nối về hệ tiếp địa trung tâm.

Nếu bạn đang trong tình huống "làm xong rồi mới biết", đừng tự đục thêm bừa vào nền đất. Bạn cần một người có kinh nghiệm kiểm tra tổng thể, đo điện trở tiếp địa, điện mặt trời và xem đường dẫn dòng sự cố đã hợp lý chưa. Nối thêm mà không đo và không đánh giá tuyến có thể làm chi phí tăng nhưng hiệu quả lại không cải thiện.

Tôi đã từng thấy trường hợp chủ nhà tự mua thêm cọc và đóng thêm vài cọc. Điện trở đo được có thể giảm một phần, nhưng mối nối trên cao vẫn là điểm yếu, nên rò và lỗi cách điện vẫn xuất hiện theo mùa. Sửa đúng trọng tâm mới là cách tiết kiệm.

Lời nhắn thẳng cho người chuẩn bị lắp đặt

Nếu bạn đang cân nhắc lắp đặt điện năng lượng mặt trời, hãy xem nối đất là một phần của "tính mạng" hệ thống, không phải phần phụ. Một hệ có thể chạy, nhưng chạy trong trạng thái "thiếu an toàn" thì rủi ro vẫn treo lơ lửng.

Nói cách khác, tấm pin cho bạn điện, inverter cho bạn sự chuyển đổi, nhưng nối đất cho bạn sự yên tâm. Và yên tâm trong mùa mưa dông đôi khi đáng giá hơn cả sản lượng điện thêm được trong một vài tháng.

Nếu bạn muốn, bạn có thể mô tả cấu hình hệ của bạn, gồm công suất dự kiến, loại inverter (hòa lưới hay có lưu trữ), môi trường lắp đặt (đất vườn, nền bê tông, gần biển hay không). Tôi có thể gợi ý những hạng mục nối đất nên kiểm tra và những điểm cần hỏi đội thi công trước khi nghiệm thu.